

ΝΤΟΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ	
Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ	2891
Ημερ. Κατάθεσης	24.9.14

Αθήνα, 24 Σεπτεμβρίου 2014

ΕΡΩΤΗΣΗ

**ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ &
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ**

Θέμα : «Τραγικές καθυστερήσεις στις αποπληρωμές υποχρεώσεων του Δημοσίου»

Η Ελλάδα, με το νόμο 4152/2013 προχώρησε στην προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 2011/7 της 16^{ης} Φεβρουαρίου 2011 για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων στις εμπορικές συναλλαγές.

Στο Άρθρο 1, παράγραφος Z5.3, ορίζεται μεταξύ άλλων ότι στις εμπορικές συναλλαγές με επιχειρήσεις για αγαθά ή υπηρεσίες, στις οποίες ο οφειλέτης είναι δημόσια αρχή, η προθεσμία πληρωμής δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα (30) ημερολογιακές ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής από τον οφειλέτη του τιμολογίου ή άλλου ισοδύναμου για πληρωμή εγγράφου. Η προθεσμία πληρωμής μπορεί να παραταθεί μέχρι και τις εξήντα (60) ημέρες, μόνο εάν αυτό συμφωνηθεί και τεκμηριωθεί ρητά στο πλαίσιο της σύμβασης, ή εφόσον ο δημόσιος φορέας δραστηριοποιείται στον τομέα της παροχής υπηρεσιών υγείας.

Η πραγματικότητα της ελληνικής οικονομίας δείχνει ότι το θεσμικό πλαίσιο αποτελεί κενό γράμμα.

Τα στοιχεία της έρευνας που έκαναν οι κοινωνικοί εταίροι ΓΣΕΒΕΕ, ΕΣΕΕ, Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδας (ΚΕΕΕ) και ΣΕΤΕ και η Ομάδα Δράσης για την Ελλάδα (Task Force), αποδεικνύουν ότι ο νόμος καταστρατηγείται συστηματικά από το ελληνικό δημόσιο, οδηγώντας εκατοντάδες χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις σε ταμειακή ασφυξία.

Τα στοιχεία δείχνουν ότι το ελληνικό Δημόσιο έχει φτάσει σύμφωνα με τα τελευταία διαθέσιμα στοιχεία της Κομισιόν να καταβάλλει τις πληρωμές εντός 155 ημερών έναντι 55 ημερών που είναι ο μέσος χρόνος στην Ε.Ε. και έναντι 30 ημερών που

ορίζει ο ελληνικός νόμος και η ευρωπαϊκή Οδηγία. Ακόμη και μεταξύ επιχειρήσεων, που έχουν πληγεί από την έλλειψη ρευστότητας και στενάζουν από την ύφεση, οι πληρωμές στην Ελλάδα γίνονται μέσα σε 76 ημέρες κατά μέσον όρο (στην Ε.Ε ο χρόνος είναι 47 ημέρες).

Με τον τρόπο αυτό, μετά την ακραία και εκτός λογικής υπερφορολόγηση που εξοντώνει τις ελληνικές επιχειρήσεις και τους Έλληνες φορολογούμενους, το δημόσιο συμβάλλει ακόμη περισσότερο στη μείωση της ρευστότητας στην αγορά.

Ο περιορισμός της ρευστότητας αποδεικνύεται σε άλυτο πρόβλημα για τις επιχειρήσεις. Το τραπεζικό σύστημα συνεχίζει να είναι, επί της ουσίας, κλειστό και ανύπαρκτο για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Οι πολίτες, κάτω από το βάρος των υποχρεώσεων τους και την μείωση των εισοδημάτων τους, έχουν περιορίσει την κατανάλωση. Το κράτος αδυνατεί να δημιουργήσει το πλαίσιο έγκαιρης εκταμίευσης των κοινοτικών επιχορηγήσεων, οι οποίες δίνονται για τη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Σύμφωνα με την έκθεση των κοινωνικών εταίρων και της Task Force στα τέλη Απριλίου οι εκταμιεύσεις ήταν λιγότερο από 30%, και «υπάρχει υψηλός ενδεχόμενος κίνδυνος να μη χρησιμοποιηθούν εξ ολοκλήρου τα υπόλοιπα κεφάλαια μέχρι το τέλος του 2015».

Όλες αυτές οι ανεπάρκειες έχουν κόστος, αφού οι ελληνικές επιχειρήσεις έχουν «χάσει» χρήματα που αντιστοιχούν στο 5,9% του κύκλου εργασιών τους, ποσοστό διπλάσιο από αυτό που συναντάται στην Ε.Ε.

Η ειρωνεία είναι ότι, πέρα από τον νόμο που ψηφίστηκε πρόσφατα αποτελεί μνημονιακή υποχρέωση, η έγκαιρη πληρωμή των υποχρεώσεων και η μη περαιτέρω συσσώρευση ληξιπρόθεσμων οφειλών, την οποία το κράτος ξεχνάει να τηρήσει.

Κατόπιν αυτών ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί Οικονομικών, Ανάπτυξης & Ανταγωνιστικότητας:

1. Τι προτίθενται να πράξουν για να σταματήσει το Ελληνικό Δημόσιο να είναι ο μεγαλύτερος και πλέον ασυνεπής οφειλέτης;
2. Ποιο είναι το ύψος των οφειλών τακτικών και ληξιπρόθεσμων των δημόσιων φορέων προς ιδιωτικές επιχειρήσεις;
3. Αν το ελληνικό δημόσιο πληρώνει νόμιμο τόκο υπερημερίας μετά την υπέρβαση των 30 ημερών όπως ορίζει ο ν. ν.4152/2013 και η Οδηγία 2011/7/EK
4. Ποιο είναι το ύψος αυτών των καθυστερήσεων που αφορά στην επιστροφή ΦΠΑ σε επιχειρήσεις και κυρίως σε εξαγωγικές επιχειρήσεις;

Η βουλευτής

Ντόρα Μπακογιάννη